

[Inger Stilling Pedersen.]

har denne mulighed for undervisning. Vi ved også fra de henvendelser, der er kommet, at der virkelig er menighedsråd, der ønsker at få denne mulighed, og den bør vi give dem.

Så skal jeg også lige slå en streg under dette med skolen og den kirkelige undervisning. Det er to vidt forskellige ting. Skolen giver kundskaber og intet andet, og derfor er det, vi siger, at alle bør kunne deltage her – kundskaber, som er nødvendige for at forstå vores kultur. Kirkens opgave er at være forkyndende, og så skal man ikke sige, hvem der er syndere og ikke syndere, for det er vi forhåbentlig alle sammen, når det kommer til stykket. Men det er, som om man vil skyde det ind under, at det kun er nogle få frelste, der kommer. Det kunne også være nogle andre, der havde lyst til at komme og være med. Man er straks så fordømmende, man har sine specielle formål. Vi ønsker simpelt hen bare, at menighedsrådene får lov til at give denne undervisning. Det er det primære for os.

Lis Starcke (DR):

Retsforbundet forstår godt, at kirkelige kredse efter den nye folkeskolelovs ikrafttræden føler, at der er behov for at kunne tilbyde undervisning i den kristne tro, det, man nævner som kirkeskolens opgave i det foreliggende lovforslag.

Retsforbundet har sympati for, at menighedsråd, ét eller flere sammen inden for en kommune, ansætter en leder af en sådan undervisning, opretter en kommunal kirkeskole, om man vil, at udgifterne afholdes af menighedsrådene over den kirkelige ligning, og at kommunen stiller lokale gratis til rådighed.

Men vi vender os imod, at man som i dette forslag bygger en statslig paraply over med et religionspædagogisk institut, kirkeskolekonsulenter og uddannelse af kirkeskolelærere på to niveauer. Ifølge § 17 skal konsulentlønninger, udgifter til basisuddannelsen, til den videregående uddannelse og det religionspædagogiske institut afholdes af staten, dvs. af borgerne, liggyldigt hvilken religion de tilhører. Hvis udgifterne går over den kirkelige ligning, er det dog medlemmerne i kommunen, medlemmerne af den danske folkekirke, der kommer til at betale, hvad vi er mange der gerne vil.

Det foreliggende lovforslag kan vi desværre ikke anbefale.

Ordføreren for forslagsstillerne (Burgdorf) (KF):

Må jeg allerførst takke kirkeministeren, fordi han sagde nøjagtig det samme, som han gjorde sidste gang, idet han henviste til sit indlæg dengang. Det var udmærket. Tak for det. Men så kneb det lidt med tilslutningen fra de øvrige ordførere her i dag, jeg synes lidt mere end sidste gang. Jeg ved ikke hvorfor. Der var nogle, der ønskede, at vi slet ikke havde fremsat lovforslaget én gang til, og det kan jeg da slet ikke forstå, for når to partier har den mening, at et lovforslag i sit sigte er rigtigt, så fremsætter man det igen, og bliver vi mast ned nu, lover jeg, at vi kommer igen med det en anden gang.

Vi har aldrig sagt, at dette forslag skulle gennemføres, som det forelå. Vi har sagt, at lovforslaget, som det foreligger, er det rigtige efter vores opfattelse. Intentionerne i det er rigtige, og hensigten er rigtig. Men vi vil i udvalgsarbejdet gerne se på de forskellige ting, om der måske er noget, der kan ændres, og måske noget, der helt kan sløjfes; det er da udmærket, og sigtet er rigtigt, det, at menighedsrådene får mulighed for at gennemføre en kristendomsundervisning nu, hvor det efterhånden står skralt til, og hvis folkekirken ikke vil se sit ansvar netop i disse år, hvor det kniber så voldsomt, går det galt også for folkekirken. Vi er nogle, der vil stå bag ved folkekirken, og vi vil støtte den på alle måder. Skal folkekirken leve, må der også være mennesker, som fatter kærlighed til denne kirke, og man får kun kærlighed til noget, man hører om, og noget, man lærer om. Skal mennesket i vores danske kultur, som står på folkekirkens grund, leve fortsat, må folkekirkens lære også komme ud til mennesket. Det er hensigten med dette lovforslag.

Vi må se, hvordan det går i udvalget. Jeg har ingen illusion om, at vi er særlig dygtige til, som der var en der snakkede om, at omvende. Jeg fandt ikke ud af, om det var fremskridtspartiet, der skulle omvendes, eller de var omvendt. Jeg tror, de trænger til at blive det. Men det er en helt anden historie.

Jeg siger tak for, at man igen ville bevæge sig herop og komme med kommentarer til dette lovforslag. Selv om det ikke var positivt, vil vi gøre, hvad vi kan for at trænge igennem i udvalgsarbejdet.